

Piękno kapliczek, figur i krzyży przydrożnych

GMINA PUŁAWY

Patronat honorowy:

Arcybiskup Metropolita Lubelski
† Stanisław Budzik

Biskup Radomski
† Henryk Tomaszik

Piękno kapliczek, figur i krzyży przydrożnych

GMINA PUŁAWY

GÓRA PUŁAWSKA 2014

GMINNA BIBLIOTEKA PUBLICZNA W GÓRZE PUŁAWSKIEJ

ul. Nowa 9, 24-100 Puławy

tel.: 81 880 56 08, e-mail: gbp.gorapulawska@op.pl; www.gbpgorapulawska.pl

Dyrektor: Zofia Małek

W albumie wykorzystano zdjęcia i teksty z wystawy fotograficznej „Piękno kapliczek i krzyży przydrożnych Góry Puławskiej i okolic”, opracowane przez Towarzystwo Przyjaciół Góry Puławskiej, przy współpracy uczniów Gimnazjum w Górze Puławskiej.

Otwarcie wystawy miało miejsce 19 X 2012 r. w szkole w Górze Puławskiej. Wystawa prezentuje kapliczki i krzyże z miejscowości: Góra Puławska, Sadłowice, Kolonia Góra Puławska, Tomaszów, Klikawa, Kajetanów, Bronowice, Łęka, Kowala, Opatkowice, Jaroszyn.

Zdjęcia do wystawy wykonali Cezary Świdorski, Emilia Chodoła i Natalia Rusek.

Opracowanie merytoryczne wystawy: Alina Osiak

Projekt graficzny, DTP wystawy: Anna Chodoła

Informacje o kapliczkach i krzyżach z miejscowości Borowa i Skoki wykorzystano ze strony internetowej: www.wies-skoki.cba.pl.

Reprodukcja obrazu pastelowego autorstwa Pani Marty Andaty – str. 13.

Koordynator projektu: Paweł Kamola

Zdjęcia: Cezary Świdorski, Kamil Lewandowski

Opracowanie i redakcja: Monika Pasik

ISBN 978-83-938459-1-0

Druk i oprawa: Drukarnia DIMOGRAF sp. z o.o., Bielsko-Biała

Nakład: 2 000 szt.

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

Europejski Fundusz Rolny na rzecz
Rozwoju Obszarów Wiejskich

Program
Rozwoju
Obszarów
Wiejskich
na lata 2007-2013

Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa inwestująca w obszary wiejskie.

Album współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach działania 413

„Wdrażanie lokalnych strategii rozwoju” w zakresie małych projektów,

objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013.

Album opracowany na zlecenie Gminnej Biblioteki Publicznej w Puławach z siedzibą w Górze Puławskiej.

Instytucją zarządzającą Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013

jest Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

**Wydawca dziękuje za pomoc i przekazanie informacji o obiektach
w poszczególnych miejscowościach następującym osobom:**

ANIELIN: Renata Jagieła;

BOROWA, SKOKI: Walentyna Nowak (przygotowanie materiału), Zygmunt Żmuda, Zofia Czerska, Małgorzata i Seweryn Filipek,
Wanda Jakubicz, Halina Pardyka, Jerzy Stefanek, Teresa Żmuda;

BOROWINA: Krystyna i Mieczysław Pełka;

BRONOWICE: Ewa Sztreja;

DOBROŚLAWÓW: Jadwiga Głowacka;

GOŁĄB: Towarzystwo Przyjaciół Gołębia, Wojciech Gibaszek, Ewa Rodzik, Stanisława Góra, Helena Gowin,
Barbara Bąkała, Józef Majewski, Bogdan Suska, Irena Kamola;

GÓRA PUŁAWSKA: Towarzystwo Przyjaciół Góry Puławskiej, ks. Marek Kucharski;

JANÓW: Grzegorz Kacperek, Krystyna Jabłońska;

KOCHANÓW, LEOKADIÓW, ZARZECZE: Informacje zostały spisane przez uczniów szkoły w Zarzeczcu.
Materiał opracowały Ewa Wiejak i Agnieszka Mizak;

MATYGI: Ewa Ochal;

NIEBRZEGÓW: Krzysztof Dunia, Leszek Kamola, Wacław Kłos;

PACHNOWOLA: Bogusława Kozak;

PISKORÓW: Małgorzata Głowacka, Katarzyna Musiatowicz;

POLESIE: Anna Ścibak - uczennica VI klasy SP w Leokadiowie, Jolanta Nakonecka;

SMOGORZÓW: Małgorzata Głowacka, Małgorzata Czarnecka;

SOSNÓW: Grzegorz Kacperek;

WÓLKA GOŁĘBSKA: Katarzyna Mizura Jońska.

Wydawca albumu dołożył wszelkich starań, by zamieszczone informacje były zgodne z prawdą.
Mamy jednak świadomość, że mogą być one niepełne, dlatego też zwracamy się do Państwa z prośbą
o zgłaszanie wszelkich uwag dotyczących opracowania poszczególnych obiektów.

*„Ojczyzna moja
to cisza wiejskich krzyży,
(...) to niespętane słowo,
spizowych haseł
modlitewny dźwięk...”
Bohdan Rudnicki*

Polskie krajobrazy, to nie tylko malownicze pejzaże ukształtowane siłami natury, urzekające mieszkańców naszej ziemi, jak i turystów, którzy przybywają z różnych zakątków świata, by podziwiać to, co stanowi o pięknie ojczystej ziemi. Wyrosły na niej także wspaniałe dzieła architektury, stanowiące świadectwo niezwyklej wrażliwości ducha architektów, artystów i budowniczych. Podziwiamy je w tak wielu miejscach Polski, nie tylko podczas wakacyjnych wędrówek. „Piękno stanowi jedno z imion Boga” – pisał Dionizy Aeropagita. Doświadczamy prawdy tych słów, nawiedzając liczne sanktuaria, kościoły czy cmentarze. Unoszą one ludzkiego ducha ku temu co nieskończone i wieczne, ku Bogu, stwórcy świata i człowieka. Są wreszcie materialnym wyrazem głębi wiary ludzi, którzy poprzez te miejsca i w nich właśnie chcą oddać cześć Temu, który stwarzając wszystko „widział, że było dobre” (Rdz 1).

Szczególne miejsca w duchowym i materialnym krajobrazie polskiej ziemi zajmują przydrożne kapliczki, krzyże i figury. Bogactwo ich występowania jest świadectwem żywej wiary Ludu Bożego, który stawiał je w czasach i miejscach szczególnie ważnych dla lokalnej społeczności. Powstawały dla upamiętnienia istotnych wydarzeń w życiu ojczyzny, miasta czy wioski. Niekiedy pozostawały jako pamiątka ludzkich dramatów, wotum wdzięczności za okazane łaski i błogosławieństwo. Czasem wznoszono je w akcie pokuty za popełnione grzechy. Z czasem stawały się miejscami celebracji okresowych nabożeństw. Do dzisiaj przy wielu z nich gromadzą się wierni, by śpiewać litanie do Matki Bożej czy Najświętszego Serca Pana Jezusa. Przy nich zatrzymujemy się podczas obrzędów poświęcenia pól czy stacji w procesji Bożego Ciała. To „żywe” pomniki wiary, tradycji i kultury wielu pokoleń naszych przodków, którzy łaski i daru wiary się nie wyrzekli, ani nie wstydzili. Dla nas, żyjących dzisiaj ich obecność jest zachętą i wezwaniem do refleksji, modlitwy, zatrzymania w biegu życia i przypomnienia Bożej obecności.

Z radością przyjąłem informację o publikacji albumu poświęconego prezentacji kapliczek, krzyży i figur przydrożnych, jakie znajdują się na terenie Gminy Puławy. Ufam, że będzie on nie tylko doskonałym przewodnikiem dla zainteresowanych tą tematyką, zarówno turystów jak i mieszkańców puławskiej ziemi, ale przede wszystkim lekcją historii i okazją do katechezy.

Serdecznie gratuluję wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do powstania tego albumu. Dziękuję za włożony wysiłek, za pracę wykonaną z „benedyktyńską” cierpliwością i poświęceniem. Jej owocem jest książka, którą Czytelnik właśnie trzyma w ręku. Niech stanie się ona przyczynkiem do dziękczynienia Bogu za ów „sensus fidei – zmysł wiary”, z którego – jak uczy papież Franciszek – „rodzi się prawdziwa pobożność ludowa”, która „prowadzi do kultu świętych i Matki Bożej, także w formach folklorystycznych, w dobrym tego słowa znaczeniu” (26.07.2014, spotkanie z duchowieństwem w Casercie).

Zespołowi redakcyjnemu, samorządowi Gminy Puławy i wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do powstania niniejszej publikacji oraz jej czytelnikom udzielam pasterskiego błogosławieństwa.

†Stanisław Budzik

Arcybiskup Metropolita Lubelski

Lublin, 3 września 2014 r.

Z wielką radością przyjąłem informację o powstającej publikacji „Piękno kapliczek, figur i krzyży przydrożnych”, opisującej i ilustrującej bogactwo kultury, tradycji i wiary pokoleń mieszkańców Gminy Puławy.

Każdy przydrożny krzyż czy kapliczka ma swoją, często bardzo bogatą i piękną historię, którą warto odkryć i zachować dla potomnych.

Ludzie wierzący doznając łask i opieki Bożej Opatrzności dziękowali za udzielone im przez Boga dobrodziejstwa fundując kapliczki. Innym motywem ich powstawania były przeżywane przez nich dramaty i doświadczenia. Geneza powstania wielu krzyży i kapliczek to doświadczenie ludzkiej bezsilności wobec choroby, kataklizmów, nieszczęść. Patrząc na przydrożną kapliczkę czy krzyż, podziwiając jej piękno i walory artystyczne, wchodzimy jednocześnie w przestrzeń wiary i historię życia jej fundatorów. Warto, zwłaszcza w dzisiejszych czasach, zwracać na to uwagę i wśród współczesnych ludzi budzić wrażliwość na wiarę przodków i przesłanie, jakie pozostawili w tych milczących świadkach ich pobożności.

Dziękuję Inicjatorom i Autorom publikacji za trud poszukiwań historycznej prawdy oraz odkrywanie piękna tradycji i wiary mieszkańców tego Regionu. Czytelnikom zaś życzę, by lektura pobudzała do refleksji i była zaproszeniem, by osobiście stanąć i zatrzymać się w miejscach opisywanych przez Autorów.

Biskup Radomski

Radom, 22 sierpnia 2014 r.

Szanowni Państwo! Drodzy Przyjaciele!

Gmina Puławy to malowniczy obszar położony w województwie lubelskim, w północno-zachodniej części powiatu puławskiego, u podnóża trójkąta turystycznego Kazimierz Dolny – Nałęczów – Puławy, rozciągający się urokliwie na dwóch brzegach królowej polskich rzek – Wisły. Trzydzieści miejscowości gminy leży na terenie dwóch diecezji – lubelskiej i radomskiej, oraz 5 parafii.

Mieszkańcy gminy są spadkobiercami wielkiego dziedzictwa kulturowego, związanego z obecną na tym terenie od wieków tradycją chrześcijańską. Wspaniałe, pełne blasku i chwały świątynie, jak renesansowy Kościół pw. św. Floriana i św. Katarzyny w Gołębiu, czy XVIII-wieczny Kościół pw. św. Wojciecha w Górze Puławskiej, są wielkim i trwałym dowodem czci i wiary naszych przodków oraz nas samych w Jezusa Chrystusa.

Niemniej, na terenie gminy znajduje się wiele innych, nieco mniejszych, choć równie ważnych symboli wiary chrześcijańskiej – przydrożnych kapliczek, figur i krzyży. Można by rzec, że są wszędzie – rozsiane w krajobrazie 30 miejscowości gminy są jego perłami, stanowiąc zarazem niezaprzeczalną ozdobę. Przede wszystkim jednak, są znakiem wiary, kultury i wierności Bogu. Dają nadzieję, wskazują drogę, chronią przed nieszczęściami, utwierdzają w wierze, są zachętą do modlitwy. Są dowodem narodowej tożsamości, znakiem Bożej obecności i wyjątkowym testamentem przeszłości dla obecnych pokoleń. Bogactwo kapliczek i krzyży znajdujących się na terenie Gminy Puławy wyróżnia ją nie tylko w skali kraju, ale i Europy.

Mając świadomość wielkiej wartości duchowej i materialnej przydrożnych kapliczek, podjęliśmy się trudu ich inwentaryzacji i utrwalenia dla przyszłych pokoleń w formie niniejszego albumu. Mam nadzieję, że publikacja spełni pokładany w niej cel. Kapliczki to przecież cząstka naszej historii, tej naznaczonej miłością do Ojczyzny, trudem i znojem codziennego dnia i wielką wiarą wielu pokoleń.

Z całego serca pragnę podziękować Jego Ekscelencji Księdzu Arcybiskupowi Stanisławowi Budzikowi – Metropolicie Lubelskiemu, oraz Jego Ekscelencji Księdzu Biskupowi Henrykowi Tomasikowi – Pasterzowi Radomskiemu za objęcie naszej publikacji honorowym patronatem oraz błogosławieństwo i słowa duszpasterskiego przesłania. Swoją wdzięczność kieruję także do wszystkich osób, które swoją pracą i zaangażowaniem przyczyniły się do powstania niniejszego albumu.

Serdecznie zapraszam do odwiedzenia naszej gminy. Może podczas podróży przez urokliwe, nadwiślańskie zakątki ktoś z Państwa zatrzyma się przy kapliczce lub krzyżu, by zachwycić się ich pięknem, odpocząć, zadumać i pomodlić...

Życzę owocnej lektury,

Krzysztof Brzeziński

Wójt Gminy Puławy

WSTĘP

„... stała tu od zawsze...”, często słyszymy w odpowiedzi, kiedy pytamy o czas powstania kapliczki, czy krzyża. Okazuje się że odpowiedź może być prawdziwa, ponieważ wiele z nich od wieków stoi w tym samym miejscu. Czas niszczył jedne, to stawiano następne, w tym samym miejscu przeznaczonym na sacrum.

Skąd w ogóle wziął się zwyczaj stawiania kapliczek i krzyży? Odpowiedź i w tym wypadku, nie jest jasna. Być może przeszedł gładko z czasów pogańskich do chrześcijaństwa. „Domki boże” stawiano przy drogach lub rozdrożach, w celach dziękczynnych, wotywnych i obrzędowych. Każda wioska może pochwalić się przynajmniej jedną kapliczką, jak nie wieloma. Kapliczki przybierają różne formy. Najprostsze to słupy i krzyże. Na słupach umieszczano małe domki do których wkładano obrazek albo rzeźbę. Najbardziej skomplikowaną formę posiadają kapliczki przypominające swoim wyglądem kościoły, mają nawet wejście, dach może być zwieńczony kopułą, wieżyczkami lub latarenką. Styl kapliczek często naśladuje style architektoniczne, takie jak: gotyk, barok czy klasycyzm. Spotykamy kapliczki, które są wspaniałym przykładem sztuki snycerskiej czy też rzeźby i malarstwa ludowego. W wielu kapliczkach wstawia się plastikowe czy gipsowe figurki świętych. Kapliczki mają różne przeznaczenie. Miały za zadanie chronić ludzi, dobytek przed zarazą, powodzią, ogniem, wojną. Na terenach nadrzecznych zalewowych stawiano kapliczki z figurą św. Jana Nepomucena. Święta Agata miała chronić przed ogniem. W walce z tym groźnym żywiołem wspomaga świętą Agatę i strażaków, święty Florian. Kapliczki i krzyże upamiętniają też ważne wydarzenia narodowe. Szczególnie dużo poświęcono powstaniu styczniowemu i odzyskaniu niepodległości w 1918 roku. Najwięcej krzyży i kapliczek poświęca się opiece boskiej i Maryi.

„Boża Rodzicielko miej nas w swojej opiece”, „Boże zmiłuj się nad nami” to są westchnienia, które wznosi polski lud, wypisane niegramatycznie i koślawymi literami tak, jakie bywało życie prostych wierzących w Boga i jego nieustającą opiekę.

Marta Andała

Anielin

Metalowy krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki, 1874 r. – na końcu wsi Anielin, przy drodze prowadzącej do Smogorzowa.

Do 1982 r., kiedy Anielin przynależał jeszcze do Parafii pw. NMP Królowej Różańca Świętego w Wysokim Kole, był miejscem modlitwy w drodze z zmarłymi, tuż przed ostatnią drogą na cmentarz.

Wykonany przez Pana Zdzisława Jędrycha.

Wcześniej w tym miejscu stał krzyż drewniany, który z czasem uległ zniszczeniu.

Drewniana kapliczka przydrożna z obrazem Czarnej Madonny – w Anielinie.

Powstała po II wojnie światowej.

Każdego roku w maju, przed zbiorem truskawek, odprowadzana jest tu Msza Św. w intencji urodzajnych pól, połączona z obrzędem błogosławieństwa pól.

Przy kapliczce odbywają się również Nabożeństwa Majowe.

Kapliczka z figurką Madonny z Dzieciątkiem, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego, 1980 r. – na posesji Anielin 24.

Powstała jako wotum błagalne o łaskę zbawienia dla Panów Ryszarda i Jana Narożników, jak również o błogosławieństwo dla całej wsi Anielin.

Metalowy krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki, 1983 r.

– po prawej stronie przy wjeździe do Anielina z drogi krajowej nr 12.

Postawiony został z chwilą utworzenia Parafii pw. św. Józefa Oblubieńca w Zarzeczcu, z inicjatywy ówczesnego proboszcza, ks. Józefa Jarosza, a także dzięki zaangażowaniu mieszkańców Anielina.

Obecnie jest miejscem modlitwy w drodze ze zmarłymi, tuż przed ostatnią drogą na cmentarz.

Murowana kapliczka z drewnianą figurką Chrystusa Frasobliwego, zwieńczona metalowym, ozdobnym krzyżem. Datowana jest na XVII lub XVIII w. – Anielin, przed granicą z woj. mazowieckim.

Jedna z kilku miejscowych legend głosi, że ufundowała ją dawna dziedziczka Smogorzowa, która długo nie mogąc doczekać się potomstwa ślubowała, iż zbuduje kapliczkę. Wkrótce jej prośba została wysłuchana – urodziła trzy córki.

Kapliczka zwana jest potocznie Figurą św. Jana.

Borowa

Murowana kapliczka z drewnianą figurą Matki Bożej z Dzieciątkiem Jezus – naprzeciwko posesji Borowa 13, przy drodze wojewódzkiej.

Legenda głosi, że na przełomie XVIII i XIX w., podczas wielkiej powodzi, gdy Wisła wylała swe wody, figurka Matki Bożej płynęła z falami rzeki i zatrzymała się na skarpie u brzegów Borowej. W tamtych odległych czasach, zajście to mieszkańcy potraktowali jako dobry znak od Boga i zaopiekowali się figurką.

Starsi mieszkańcy Borowej wierzą, że to właśnie Matka Boża osłania ich przed kataklizmami i nieszczęściami.

Murowana kapliczka przydrożna z figurką Matki Bożej Licheńskiej z orłem białym na piersiach i różańcem, zwieńczona kutym, metalowym krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego, 1952 r. – przed Borową od strony Puław, pośród traw, na których wypasają się owce.

Do lat 80-tych XX w., była miejscem modlitwy w drodze ze zmarłymi mieszkańcami Borowej – tu odbywało się ostatnie pożegnanie. Następnie trumnę z ciałem, na furmance, przewożono do kościoła w Gołębiu.

W dolnej części kapliczki, poniżej oszklonej wnęki z figurką Matki Bożej, wryty został napis:

*„BOŻE BŁOGOSŁAW NAM
1952”*

Pierwotnie w miejscu kapliczki stał drewniany krzyż.

Metalowy, wysoki krzyż z figurą Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki, prawdopodobnie z 2009 r. – na borowskich polach tzw. „dzierżawy”, na gruncie Pana A. Stefanka.

Według przekazu tutejszych mieszkańców, fundatorem krzyża jest syn więźnia obozu w twierdzy dęblińskiej, z czasów II wojny światowej.

Więzień ten żarliwie modlił się i prosił Boga o przeżycie, a w podzięce obiecał ufundować 10 krzyży. Przetrwiał pobyt w obozie i wojnę, nie zdążył jednak wywiązać się ze swojej obietnicy.

Wolę zmarłego ojca wypełnił syn.

Drewniany krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki, 1998 r.

– Borowa, przy zjeździe na pastwisko nad Wisłą, naprzeciw drogi prowadzącej do Skoków.

W połowie wysokości krzyża znajduje się metalowa tabliczka z wygrawerowanym napisem:

*POSTAWIONO W ROKU
DUCHA ŚWIĘTEGO
4-VI-1998-R*

Zdarza się, że do tego krzyża dochodzi woda, przy wysokim wezbraniu Wisły.

Figura Chrystusa z Otwartym Sercem na ozdobnym, betonowym postumencie, 1985 r.

– naprzeciwko posesji Borowa 61.

Na przedniej ścianie postumentu umocowany jest metalowy napis:

„SERCE JEZUSA
BŁOGOSŁAW NAM
·1985·”

Figura wzniesiona staraniem mieszkańców Borowej i Skoków oraz księży Sercan.

Drewniany krzyż misyjny, z napisem na poziomej belce: „ZBAW MNIE”, rzymskokatolicki, 1982 r. – na dziedzińcu kaplicy pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Borowej.

Staraniem Rady Kościoła, przy wsparciu mieszkańców Borowej i Skoków, krzyż został odnowiony przez Pana Marcina Żmudę – prawnuka Pana Ignacego Żmudy, budowniczego kapliczek w Skokach i Borowej.

Na przecięciu ramion krzyża znajduje się płonące serce oplecione cierniową koroną, symbol Męki Pańskiej i poświęcenia się Jezusa dla ludzi.

Na pionowej belce krzyża znajdują się trzy metalowe tabliczki. Na pierwszej z nich, znajdującej się u podstawy krzyża, wygrawerowano napis:

Pamiętka Misji Świętych
INTRONIZACJA SERCA BOŻEGO
BOROWA
20 IV-2 V 1982 r.

Druga tabliczka posiada wygrawerowany symbol krzyża oraz napis:

ZIEMIA ŚWIĘTA Z
BETLEJEM
A.D. 2000

Na trzeciej z nich znajduje się wygrawerowany napis, widoczny na zdjęciu poniżej.

Murowana kapliczka z figurką Matki Bożej Niepokalanej, zwieńczona metalowym krzyżem z Jezusem Ukrzyżowanym, 1957 r. – przy ul. Zarzeka*, naprzeciwko posesji Borowa 154.

U podstawy kapliczki wyryto napis:

„KRÓLOWO KORONY POLSKIEJ
MÓDL SIĘ ZA NAMI
R. 1957.”

Fundatorami kapliczki byli mieszkańcy Zarzeki, a wybudował ją Pan Ignacy Żmuda. Przy budowie pomagał Pan Zygmunt Kopeć.

Płotek wykonał Pan Waldemar Kopeć.

* - potoczna nazwa ulicy używana przez mieszkańców

Murowana kapliczka z figurką Matki Bożej Niepokalanej, zwieńczona metalowym krzyżem z Jezusem Ukrzyżowanym, 1957 r. – przy ul. Fortowej*, naprzeciwko posesji Borowa 111. W dolnej części kapliczki znajduje się tablica z napisem:

„OD POWIETRZA GŁODU
OGNIA I WOJNY
ZACHOWAJ NAS
PANIE
1957 r.”

Fundatorami kapliczki są mieszkańcy ul. Fortowej.

* - potoczna nazwa ulicy używana przez mieszkańców

Borowina

Murowana kapliczka przydrożna z figurką Matki Boskiej Niepokalanej w arkadowej wnęce, zwieńczona krzyżem, lata 50-te XX w. – przy wjeździe do miejscowości Borowina.

Ufundowana przez Państwowe Gospodarstwo Rolne w Borowinie, a wybudowana przez Pana Stanisława Osiaka.

Bronowice

Przydrożny krzyż metalowy z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, na postumencie z kamieni polnych, rzymskokatolicki, 1919 r. – Bronowice, po lewej stronie drogi do Gniewoszowa.

Na krzyżu widnieje tabliczka z napisem:

*„Boże,
Błogostaw Ojczyźnie naszej!
1919.”*

Murowana kapliczka przydrożna z figurką Matki Bożej w arkadowej wnęce, zwieńczona metalowym krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego, pocz. XX w. – Bronowice, po prawej stronie drogi wiodącej w kierunku Gniewoszowa.

Gdy nastaje maj, kapliczka szczególnie pięknie przystrajana jest wstążkami i kwiatami. Wieczorami odbywają się przy niej Nabożeństwa Majowe, tzw. majówki, w czasie których mieszkańcy pobliskich domów modlą się i śpiewają pieśni maryjne .

Krzyż z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki, 1850 r. – naprzeciwko szkoły w Bronowicach, a kiedyś bramy wjazdowej do pałacu bronowickiego.

Ufundowany przez hrabiego Ludwika Grabowskiego na pamiątkę zniesienia pańszczyzny, a także jako wotum błagalne o ochronę wsi przed epidemią tyfusu.

Krzyż odnowiono po raz pierwszy w latach 70-tych XX w. Kolejny remont miał miejsce w 1998 r., a poświęcenia wyremontowanego krzyża dokonał ks. Kazimierz Mąkosa w dniu 24 V 1998 r.

Trzy krzyże przydrożne, rzymskokatolickie – przy głównej drodze wiodącej z Góry Puławskiej przez Bronowice.

Wzniesione w dawnym czasie miały upamiętniać ofiary zarazy morowej, która nawiedziła Bronowice, a jednocześnie chronić mieszkańców przed jej dalszym rozpowszechnianiem.

Krzyże te w ciągu całego okresu ulegały zniszczeniu, ale mieszkańcy Bronowic za każdym razem je remontowali lub w miejsca zniszczonych ustawiali nowe.

Dobrosławów

Metalowy krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki – przy skrzyżowaniu dróg gminnych w Dobrosławowie.

Krzyż został postawiony w okresie stanu wojennego w miejscu krzyża drewnianego.

Murowana kapliczka przydrożna z obrazem Matki Bożej z Dzieciątkiem, zwieńczona metalowym, ozdobnym krzyżem z figurką Jezusa Ukrzyżowanego – przy posesji Dobrosławów 51.

Wybudowana po I wojnie światowej z inicjatywy ówczesnego dziedzica w podziękowaniu mieszkańcom wsi za uzyskaną zgodę na organizowanie łowów.

Gołęb

Figurka Miłosierdzia Bożego przy Domu
Parafialnym, 1983 r. – przy ul. Folwarki 3
w Gołębju.

Krzyż ze stali nierdzewnej z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki, 2000 r. – na terenie kościoła św. Floriana i św. Katarzyny w Gołębiu.

Krzyż wzniesiony został z okazji 2000-lecia Chrześcijaństwa. U jego kamiennej podstawy znajduje się tabliczka z napisem:

*„PAMIĄTKA
2000-LECIA
CHRZEŚCIJAŃSTWA*

PARAFIA GOŁĄB A.D. 2000”.

Murowana kapliczka z figurką Matki Bożej Niepokalanej, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego, 1972 r. – na posesji przy ul. Folwarki 29 w Gołębiewie.

Powstała na miejscu krzyża drewnianego z 1916 r.

Wkład w budowę kapliczki mieli Panowie: Władysław Osiak, Aleksander Rułka, Janusz Warda i Józef Matysiak.

Metalowy krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki – przy skrzyżowaniu ulic Żuławy i Bocznej w Gołębiu.

Według przekazów ustnych, stacjonowały tu wojska Józefa Piłsudskiego, dla których odprawiona została polowa Msza Św. Przed II wojną światową stał tu dębowy krzyż, prawdopodobnie z 1916 r.

W latach 1963-1964 z inicjatywy mieszkańców ul. Żuławy został postawiony nowy krzyż na działce Państwa Ireny i Józefa Zamojskich.

W budowę zaangażowani byli Panowie Jerzy Bernat, Kazimierz Wnuk, Jan Osiak i Bogdan Groszek.

Drewniany krzyż z figurką ukrzyżowanego Chrystusa na skrzyżowaniu ramion oraz napisem na poziomej belce: „ZBAW MNIE”, rzymskokatolicki – przy ul. Żuławy 66 w Gołębiu.

W 2000 r. przeniesiony z placu przy kościele pw. św. Floriana i św. Katarzyny i postawiony na miejscu upamiętniającym pochówek większej ilości żołnierzy nieznanej armii, których szczątki zostały w tym miejscu odkopane, a następnie przeniesione na cmentarz.

Murowana kapliczka z obrazem Czarnej Madonny, zwieńczona ozdobnym, metalowym krzyżem z figurką ukrzyżowanego Chrystusa, 1957 r. – na posesji przy ul. Piaskowej 38 w Gołębju.

Na kapliczce znajduje się tabliczka z napisem:

*„KRÓLOWO KORONY POLSKIEJ
MÓDL SIĘ ZA NAMI
1957”.*

Ufundowana przez Pana Aleksandra Kozaka, w podzięce za szczęśliwy powrót po przesiedleniu z Bonowa do Bychawki pod Lublinem.

Metalowy krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki, 1985 r.

– na początku ul. Wiśniowej w Gołębju.

Krzyż powstał z inicjatywy Pani Aleksandry Kursy, która zebrała fundusze od mieszkańców ul. Wiśniowej, a wykonał go jej wnuk, Pan Emil Rodzik.

W 2013 r. prowadzone inwestycje drogowe wymusiły przesunięcie krzyża o kilkanaście metrów od pierwotnego miejsca ustawienia.

Metalowy krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki – na posesji przy ul. Zamojskiej 30 w Gołębiewie.

Kamienna figura św. Jana Nepomucena, patrona tonących i orędownika podczas powodzi – przy ul. Żuławy 1 w Gołębiu.

Jedno z podań ludowych głosi, że figura przyplłynęła tu w czasie powodzi, inne zaś, że została ustawiona w tym miejscu na pamiątkę powodzi, jaka nawiedziła Gołąb w 1808 r.

W 2014 r. figura została zdemontowana i poddana programowi prac konserwatorskich. Cały proces przebiegał na skutek działań i zabiegów inwestora, Pana Bogdana Suski, który pozyskał akceptację, zezwolenie i dotację celową od Lubelskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na renowację figury w wysokości 39,83%.

Prace renowacyjno-konserwatorskie wykonała Pracownia Konserwacji Dzieł Sztuki mgr Moniki Konkolewskiej z Lublina, które obejmowały m. in. wzmocnienie osłabionych elementów rzeźby, wykonanie i rekonstrukcję wszystkich ubytków rzeźbiarskich oraz pokrycie kolorystyczne rzeźby patyną i polichromią.

W trakcie prac nad wydaniem albumu trwały przygotowania związane z posadowieniem figury na cokole.

Murowana kapliczka z figurką Matki Bożej Niepokalanej, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem ukrzyżowanego Chrystusa, 1975 r. – naprzeciwko posesji przy ul. Ogrodowej 25 w Gołębju.

Kapliczka upamiętnia tragiczną śmierć 10-letniej dziewczynki.

Murowana kapliczka z figurką Matki Bożej Niepokalanej, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem ukrzyżowanego Chrystusa, 1933 r. – naprzeciwko posesji przy ul. Pocztowej 67 w Gołębju.

Z inicjatywy tercjarki Pelagii Grzędy bracia Antoni i Jan Grzęda zaprojektowali i wykonali kapliczkę witalną, modlitewną, oraz chroniącą od powodzi, bowiem jest usytuowana najbliżej Wisty.

Murowana kapliczka z figurką Pana Jezusa z Otwartym Sercem, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem ukrzyżowanego Chrystusa, 1934 r. – naprzeciw posesji przy ul. Pocztowej 10 w Gołębiu.

Na kapliczce, którą wymurowali Panowie Smaga i Filipek, znajduje się tabliczka z napisem:

*„BŁOGOSŁAW JEZU DROGI,
TYM CO SERCE TWE KOCHAJĄ
NIECH SKARB TEN CENNY DROGI
NA WIEKI POSIADAJĄ”.*

W 2013 r. kapliczka została gruntownie odnowiona.

Murowana kapliczka z figurką Matki Bożej Niepokalanej, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem ukrzyżowanego Chrystusa, 1949 r. – na prywatnej posesji przy ul. Puławskiej 54 w Gołębju.

Fundatorem kapliczki był Pan Margol z Lublina.

Według ustnych przekazów, kapliczka ma charakter dziękczynny.

Metalowy krzyż z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki – w sąsiedztwie posesji przy ul. Puławskiej 48a.

W miejscu obecnego krzyża stał krzyż drewniany, który powstał po II wojnie światowej.

Obecny krzyż metalowy na początku lat 80-tych ubiegłego wieku wykonali Panowie Witold Kozak i Edward Osiak.

Murowana kapliczka z figurką Jezusa Miłosiernego, zwieńczona ozdobnym, metalowym krzyżem, 2000 r. – przy ul. Puławskiej 39 w Gołębju.

Kapliczka powstała z inicjatywy ks. proboszcza Mieczysława Piwowarka dla uczczenia Roku Jubileuszowego 2000. Fundatorem była parafia w Gołębju.

Teren pod budowę udostępnił Państwo Eugenia i Kazimierz Kamolowie.

Kapliczkę wybudował Pan Jerzy Partycki.

Murowana kapliczka z obrazem Matki Bożej Nieustającej Pomocy, zwieńczona ozdobnym, metalowym krzyżem z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, 1975 r. – przy ul. Krzywej 15 w Gołębju.

Na kapliczce, która powstała na pamiątkę Roku Jubileuszowego, znajduje się tabliczka z napisem:

„Chryste
abyśmy byli jedno
z Bogiem i braćmi.”

Fundatorami byli Państwo Władysława i Jan Kamolowie.

Murowana kapliczka z krzyżem wykonanym z łańcucha rowerowego, 2012 r. – na terenie

Muzeum Nietypowych Rowerów Pana Józefa Konstantego Majewskiego, przy ul. Puławskiej 1 w Gołębju.

Kapliczka, wykonana z potłuczonych płyt chodnikowych, przedstawia zarys obecnych granic Polski. Płyty, które podarował Pan Eugeniusz Góra, symbolizują regiony, powiaty i grupy etniczne, składające się na współczesną Polskę.

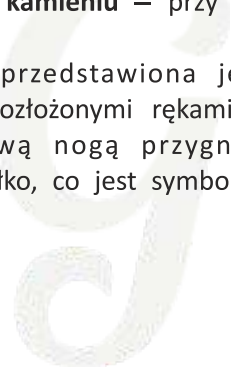
Krzyż i kapliczkę zaprojektował Pan Majewski. W murowaniu pomagał artysta śp. Tomasz Warda.

Figura Matki Bożej Niepokalanej usytuowana na dużym kamieniu – przy ul. Polnej 18a w Gołębju.

Matka Boża przedstawiona jest w geście miłosierdzia, z rozłożonymi rękami. Stoi na kuli ziemskiej, prawą nogą przygniatając węża potykającego jabłko, co jest symbolem pokonania grzechu.

Metalowy, ozdobny krzyż z figurką Jezusa Ukrzyżowanego – obok posesji przy ul. Stacja Kolejowa 4 w Gołębiu.

Fundatorką krzyża była Pani Władysława Kamola.

Kapliczka z figurką Jezusa z Otwartym Sercem w oszklonej gablocie, umocowaną na betonowym postumencie, zwieńczona krzyżem, 1981 r. – na posesji przy ul. Kolejowej 35 w Gołębiu.

Kapliczka została wybudowana przez Państwa Rułków.

Murowana kapliczka z figurką Madonny z Dzieciątkiem, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego – w sąsiedztwie posesji przy ul. Zamojskiej 1 w Gołębju.

Kapliczka z figurką Matki Bożej w oszklonej gablocie, umocowana na murowanym postumencie, zwieńczona metalowym krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego, 1996 r. – w lesie, na terenie przesiedlonej wsi Bonów.

Wzniesiona w 60. rocznicę przesiedlenia mieszkańców Bonowa, związanego z zaplanowaniem na terenie wsi poligonu wojskowego, dla potrzeb dęblińskiego lotnictwa.

W tylnej ścianie kapliczki znajduje się skrytka, w której umieszczono księgę gości – pełna jest wpisów osób odwiedzających dawną wieś Bonów.

Metalowy, ozdobny krzyż z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki – w lesie, na terenie przesiedlonej wsi Bonów, w pobliżu wiaty wypoczynkowej.

Drewniana kapliczka leśna z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, zawieszona na pniu drzewa – przy leśnym trakcie wiodącym do dawnej wsi Bonów w Gołębiu.

Kwiaty oraz znicze świadczą o tym, że miejsce to jest często odwiedzane.

Góra Puławska

Figura Matki Bożej Niepokalanej, ustawiona na wysokim postumencie z ozdobnym uskokiem, zwieńczonym płytą gzymsową – przed kościołem św. Wojciecha przy ul. Kościelnej 16 w Górze Puławskiej.

Maryja stoi na kuli ziemskiej, oplecionej przez węża, któremu bosą stopą depcze głowę. Wąż trzyma w pysku jabłko, będące symbolem grzechu pierwotnego, od którego Maryja była zachowana.

Drewniany krzyż, rzymskokatolicki, 1987 r. – w lesie przy ul. Kozienickiej w Górze Puławskiej.

Według miejscowej legendy upamiętnia on miejsce obozowania bpa Wojciecha, który płynął Wisłą do Gdańska, aby między Prusakami szerzyć wiarę chrześcijańską. Zatrzymał się tu na noc, a na leżącym przy brzegu głązie odprawił mszę.

Obecny krzyż postawiony został z inicjatywy mieszkańców tutejszej parafii. Z czasem pierwotny krzyż uległ zniszczeniu. W Święto Podwyższenia Krzyża Pańskiego odprawiana jest tu Msza Św.

Murowana kapliczka z figurką Matki Bożej Niepokalanej, zwana harcerską, 1935 r.

– w lesie przy ul. Janowieckiej w Górze Puławskiej.

Do czasów II wojny światowej organizowano w miejscu tym, zwanym Czuwajowem, obozy harcerskie. Przyjeżdżała tu na odpoczynek młodzież z Warszawy. Co wieczór harcerze organizowali ogniska i przedstawienia teatralne, na które przychodzili mieszkańcy z całej okolicy.

W 1935 r., na pamiątkę Jubileuszowego Ogólnopolskiego Zlotu ZHP, harcerze postawili tu kamienną kapliczkę.

Murowana kapliczka zwieńczona krzyżem, ok. 1936 r. – przy ul. Janowieckiej w Górze Puławskiej.

Powstała z inicjatywy Pana Wacława Wiśniewskiego, z zawodu kowala, żołnierza-piłsudczyka, ażeby „Opatrzność Boża uchroniła pola uprawne mieszkańców przed zniszczeniem”.

Według przekazów najstarszych mieszkańców, historia tej kapliczki sięga 1918 r., kiedy to mieszkańcy martwili się, że rzeka wystąpi z brzegów i zaleje pola uprawne. Aby temu zapobiec, niedaleko brzegu postawili drewniany krzyż. Jednak ich modlitwy nie zostały wówczas wysłuchane. Wisła wylała i zniszczyła pola. Gdy woda opadła, okazało się, że przeniosiła krzyż o kilka metrów dalej. W tym miejscu, gdzie go znaleziono, postawiono kapliczkę.

Każdego dnia w maju ludzie zbierają się przy niej i śpiewają pieśni maryjne.

Kapliczka z figurką Matki Bożej Niepokalanej, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego – przy ul. Kozienickiej w Górze Puławskiej.

Według przekazu tutejszych mieszkańców, została ufundowana w dowód wdzięczności za narodziny potomka płci męskiej jednego z przodków rodziny p. Muniów, w czasie zaborów, kiedy nie wolno było wznosić żadnych budowli sakralnych. Fundator uniknął grożącej mu kary śmierci, ponieważ w tym samym czasie długo oczekiwanym potomkiem został obdarzony również car.

Kapliczka z drewnianą figurką Jezusa Frasobliwego – na prywatnej posesji przy ul. Kozienickiej 20 w Górze Puławskiej.

Powstała jako wotum dziękczynne za szczęśliwie ukończoną budowę domu.

Kapliczkę, na zamówienie fundatorów, wykonał Pan Adam Lipa.

Drewniany krzyż misyjny, rzymskokatolicki,
1985 r. – na terenie kościoła pw. św. Wojciecha
przy ul. Kościelnej 16 w Górze Puławskiej.

Pamiątka Misji Św., które prowadzili Misjonarze
Oblaci M. N.

Na poziomej i pionowej belce krzyża widnieje
wryty napis: „WIARA NADZIEJA MIŁOŚĆ” – hasło misji.

Drewniany krzyż misyjny, rzymskokatolicki, 1996 r. — na terenie kościoła pw. św. Wojciecha przy ul. Kościelnej 16 w Górze Puławskiej.

Pamiętka Misji Św., które prowadzili Księża Salezianie.

Na poziomej i pionowej belce krzyża wyryto hasło misji: „EWANGELIZACJA I NAWRÓCENIE”.

Metalowy, ażurowy krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki, 1924/1925 r. – przy ul. Długiej w Górze Puławskiej.

Postawiony został przez Pana Tomasza Glinkę, w podziękowaniu za otrzymane od państwa w 1923 r. 8,40 ha ziemi na własność, w ramach parcelacji gruntów po rodzinie Czartoryskich.

Krzyż przymocowany jest śrubami do płaskiej części dużego głazu.

W maju odbywają się tu Nabożeństwa Majowe.

Murowana kapliczka z figurką Matki Bożej Niepokalanej, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego – na posesji Państwa Rzeszutów przy ul. Powisle 22 w Górze Puławskiej.

Murowana kapliczka z wizerunkiem Czarnej Madonny, zwieńczona krzyżem z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, 2000 r. – na posesji Państwa Kiśłów przy ul. Adamówka w Górze Puławskiej.

Wzniesiona jako wotum dziękczynne za szczęśliwy powrót do zdrowia po operacji gospodyni domu, Pani Janiny Kiślowej.

Janów

Murowana kapliczka z obrazem Czarnej Madonny, zwieńczona krzyżem z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, 1957 r. – na posesji Pani Krystyny Jabłońskiej w Janowie.

Ufundowana przez Panią Józefę Szczechowską w imię pamięci dwóch synów, którzy zginęli podczas rozbijania ładunków wybuchowych.

Wcześniej w tym miejscu znajdował się drewniany krzyż, wykonany po 1900 r. przez Państwa Agnieszkę i Stanisława Szymańskich, który uległ zniszczeniu podczas II wojny światowej.

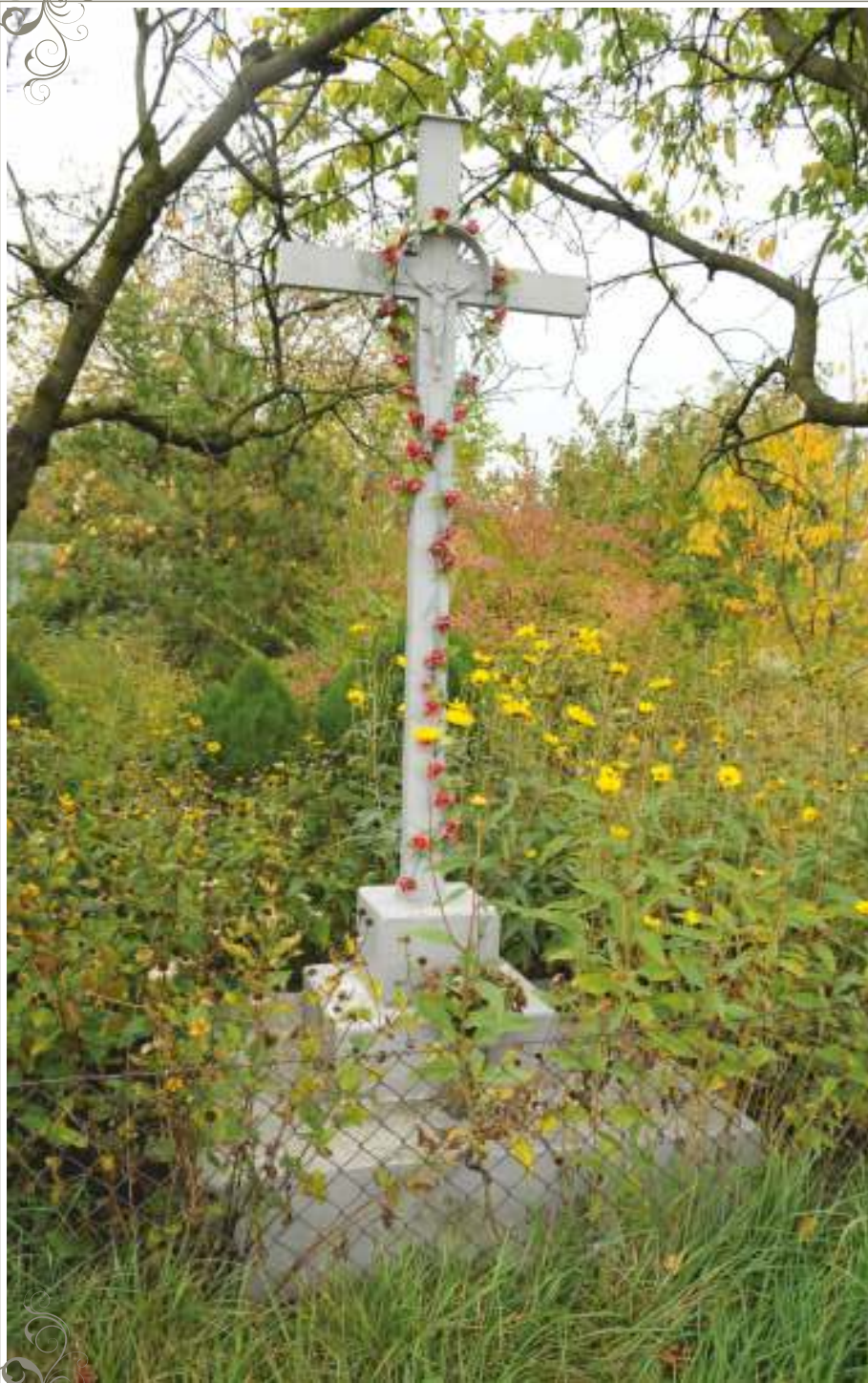
Drewniany krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki, 1980/1990 – na początku miejscowości w Janowie. Fundatorami byli Państwo Sylwester i Celina Kozakowie.

Jaroszyn

Metalowy krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki, 1974 r. – w Jaroszynie.

Na podstawie krzyża znajduje się wyryty napis:
„KTÓRYŚ CIERPIAŁ ZA NAS RANY
JEZU CHRYSSTE ZMIŁUJ SIĘ NAD NAMI
S.H.M 5.XI.74 r.”

Kapliczka z figurką Matki Bożej Niepokalanej, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego – przy wale w Jaroszynie, po lewej stronie drogi w kierunku Łęki.

Kajetanów

Murowana kapliczka myśliwska z figurką Matki Bożej, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego – przy skrzyżowaniu dróg w Kajetanowie.

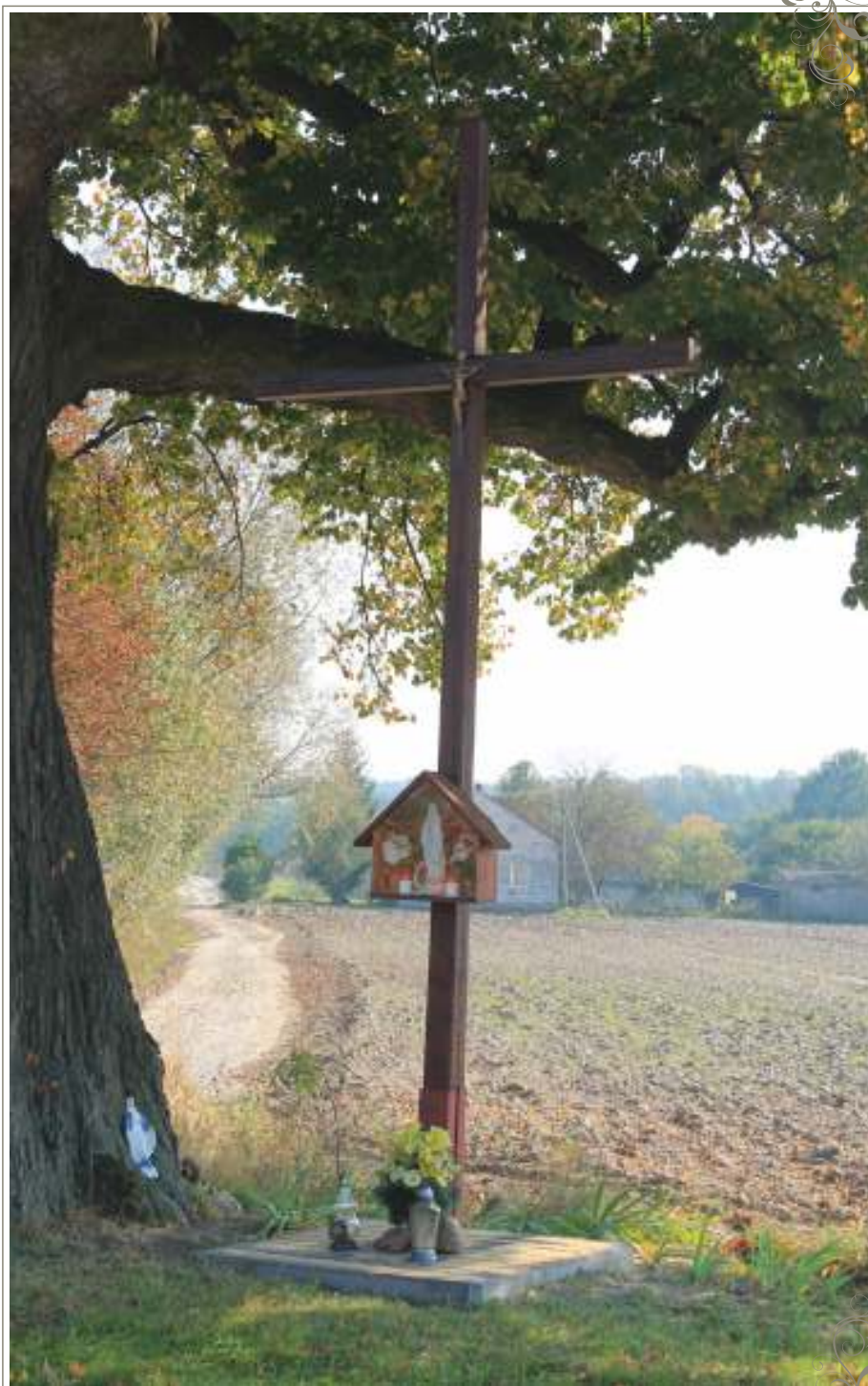
Myśliwi polujący w tutejszych lasach płacili za ten przywilej lokalnej społeczności. Z zebranych funduszy pobudowano kapliczkę – w miejscu, w którym myśliwi zbierali się przed polowaniami.

Wybudował ją murarz Pan Wąsik, prawdopodobnie w latach 30/40-tych XX w.

Drewniany krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki – przy skrzyżowaniu dróg w Kajetanowie, w kierunku Małego Młynka, pod lipą – pomnikiem przyrody.

Krzyż powstał około 100 lat temu, aby upamiętnić zabitych tu podczas I wojny światowej. 1 V 1972 r. Panowie Władysław Szulikowski i Marian Żukowski w miejscu zniszczonego krzyża postawili nowy dębowy. W listopadzie 2013 r. z inicjatywy Pani Barbary Włodarczyk zd. Szulikowska, krzyż został odrestaurowany. Została też umieszczona na nim kapliczka wykonana przez Pana Radosława Korala.

Murowana kapliczka z figurką Matki Bożej, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego – po prawej stronie polnej drogi w Kajetanowie.

Dawniej mieszkała tu rodzina Państwa Fundowiczów z córką i synem. W krótkim odstępie czasu dzieci zmarły, a Państwo Fundowiczowie przeprowadzili się do Radomia, pozostawiając w Kajetanowie – jako pamiątkę po sobie – kapliczkę.

Każdego roku w maju kapliczka jest odświeżana, najczęściej malowana, a mieszkańcy zbierają się przy niej na Nabożeństwa Majowe.

Murowana kapliczka z wizerunkiem Czarnej Madonny, zwieńczona krzyżem z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, 1949 r. – na posesji Państwa Bartosiewiczów w Kajetanowie.

Początkowo znajdował się tu drewniany krzyż, który z upływem czasu spróchniał. Na jego miejscu Państwo Bartosiewiczowie wybudowali kapliczkę, jako wotum dziękczynne za odzyskane zdrowie Pani Marii Bartosiewicz.

Na kapliczce widnieje napis: „*Na cześć i chwałę Panu Bogu wybudowali małżonkowie Józef, Maria Bartosiewicz*”.

Klikawa

Murowany krzyż z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki, 1864 r. – przy ul. Wspólnej w Klikawie, tuż za Górą Puławską.

Według przekazu mieszkańców krzyż ten jest pamiątką bitwy, jaka rozegrała się tu w powstaniu styczniowym, jednak w rzeczywistości wybudowany został zupełnie w innej intencji.

Na krzyżu znajduje się data uwłaszczenia chłopów w Królestwie Polskim. Była instrukcja z Moskwy, żeby to wydarzenie upamiętniać, budując krzyże i kapliczki dziękczynne.

Kapliczka z figurką Matki Bożej Niepokalanej, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego, 1976 r. – przy ul. Podgórznej w Klikawie.

Pierwotnie stał tu drewniany krzyż, postawiony w 1893 r. przez okolicznych mieszkańców jako wotum błagalne o ocalenie miejscowej ludności od panującej epidemii.

W 1976 r. mieszkańcy Klikawy zbudowali obecną kapliczkę w miejscu zniszczonego krzyża.

Kochanów

Murowana kapliczka przydrożna z figurką Matki Bożej Niepokalanej, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego, 1956 r. – przy posesji Kochanów 2a.

Wzniesiona z inicjatywy mieszkańców Kochanowa, jako wotum błagalne o ich ochronę przed złem, klęskami żywiołowymi oraz opiekę nad duszami zmarłych.

Wybudowana przez Pana Markowskiego z Łagowa.

Murowana kapliczka z wizerunkiem Matki Bożej, zwieńczona krzyżem z figurką Jezusa Ukrzyżowanego – przy posesji Pana Tyburcy, blisko skrzyżowania dróg prowadzących do Ignacowa i Kuroszowa w Kochanowie.

Wybudowana na początku lat 50-tych XX w.

Kolonia Góra Puławska

Murowana kapliczka z figurką Matki Bożej Niepokalanej, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego, 1943 r. – na posesji Państwa Łagowskich w Kolonii Górze Puławskiej.

Na kapliczce znajduje się napis:

„MATKO
NIEOPUSZCZAJ
NAS”

Wzniesiona przez Pana Józefa Łagowskiego.

Kowala

Metalowy krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki – przy drodze w centrum wsi, naprzeciwko OSP Kowala.

W czasie wojny mieszkała tu rodzina Państwa Gawędów, której zmarło dziecko. Pochowali je na własnej posesji i postawili drewniany krzyż.

W późniejszym okresie na jego miejscu stanął obecny krzyż, zespawany i pomalowany przez Pana Kazimierza Mizaka. Wmurował go Pan Marian Miturski.

Każdego roku krzyż jest odnawiany i malowany .

Kapliczka zwieńczona krzyżem z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, 1936 r. — na posesji Państwa Ewy i Mariana Ałasów w Kowali.

Na kapliczce znajduje się napis:

„BOŻE BŁOGOSŁAW NAM”.

Warto zwrócić uwagę na symbole umieszczone w centralnej części kapliczki.

Murowana kapliczka z figurką Matki Bożej Niepokalanej, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego, 1917 r. – w centrum wsi Kowala, przy przystanku autobusowym.

Historię tej kapliczki przekazują umieszczone na jej bokach napisy.

Leokadiów

Murowana kapliczka z figurką Matki Bożej Niepokalanej, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego, 1991 r. – przy posesji Leokadiów 1.

Postawiona przez Państwa Mariannę i Józefa Chaborów jako wotum dziękczynne za opiekę i przeżyte lata okupacji niemieckiej, a także za osiedlenie się na tym terenie i pokonanie wszelkich trudności.

Kapliczka ta ma służyć całej społeczności, chronić od nieszczęść i chwalić wielkość Pana Boga poprzez oddanie się w opiekę Matce Najświętszej.

Murowana kapliczka z figurką Matki Bożej Niepokalanej, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego, 2004/2005 r.

– naprzeciw posesji Leokadiów 8.

Ufundowana przez rodzinę Państwa Matysiaków, przy wsparciu rodziny Państwa Rusieckich. Wybudował ją Pan Edward Rabiński.

Wcześniej w tym miejscu stał drewniany krzyż, postawiony ok. 1962 r. w czasach, kiedy w Polsce rządzący komuniści, a budowanie obiektów sakralnych było zabronione.

Kapliczka z figurką Matki Bożej Niepokalanej, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego, 1951 r. – w sąsiedztwie posesji Leokadiów 16, przy trasie Puławy-Zwoleń.

Ufundowana przez Panią Genowefę Sadownik, na pamiątkę ślubu i zamieszkania w miejscowości Leokadiów.

Kapliczkę wybudował Pan Roch Wieczorek.

Metalowy krzyż z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego oraz figurką Matki Bożej Niepokalanej, rzymskokatolicki, 2000 r. – na posesji Leokadiów 28.

Powstał z inicjatywy Pana Jana Kawki, jako wotum dziękczynne za uratowanie życia w czasie II wojny światowej.

Krzyż poświęcony został przez ks. Kanonika Józefa Jarosza.

Początkowo na posesji Państwa Kosteckich stał rzeźbiony krzyż drewniany, postawiony w latach 20-tych XX w. (prawdopodobnie w 1923 r.). Jego fundatorami byli Państwo Teofil i Helena Kawkowie, którzy w ten sposób chcieli podziękować Bogu za opiekę w czasie wojny polsko-rosyjskiej. Niszczący krzyż dla przeprowadzenia renowacji trafił do Muzeum w Kazimierzu, które po kilku latach odkupiło go od właściciela. Obecnie jest w posiadaniu Muzeum w Janowcu.

Autorem krzyża jest utalentowany rzeźbiarz, Pan Feliks Flak z Zielonki.

Metalowy krzyż z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego oraz figurką Matki Bożej Niepokalanej, rzymskokatolicki, 1981 r. – w Leokadiowie, na zakręcie drogi do Smogorzowa.

Na krzyżu znajduje się tabliczka z napisem:

„BOŻE
BŁOGOSŁAW NAM”.

Łeka

Krzyż z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, na wysokim, ozdobnym postumencie, pomalowany wapnem, rzymskokatolicki, 1913 r. – w centrum Łeki.

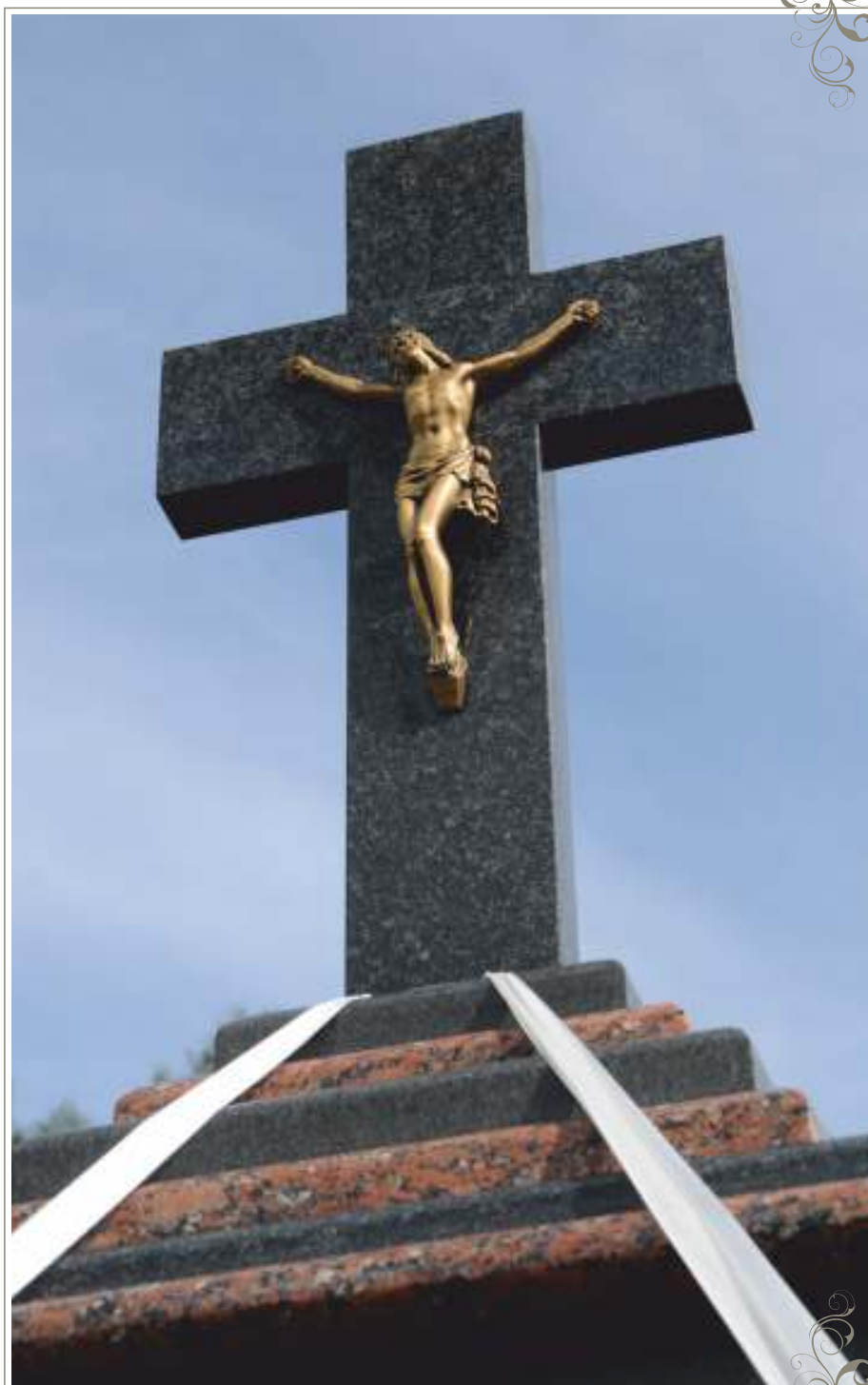
Według podań wiejskich, ufundowany przez właścicieli jednego z okolicznych majątków, w dowód wdzięczności za ocalone życie żony. Rzekomo konie jadącej na przejażdżkę Pani splotyły się i poniosły powóz, zagrażając poważnie życiu znajdującej się w powozie kobiety. Na szczęście wszystko skończyło się pomyślnie, a w miejscu zatrzymania się splotzonego zaprzęgu dziedzicowie ufundowali krzyż wotywny.

Kapliczka z wizerunkiem Matki Bożej Częstochowskiej, zwieńczona krzyżem z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, 2002 r. – w Łęce.

Podczas wojny Niemcy zabraniali pochówku na cmentarzu, ale nie mieli nic przeciwko temu, żeby ludzie modlili się pod figurką. Dlatego kopano pod nią doły, do których wkładano ciała zmarłych. Po wojnie ciała spoczywające pod krzyżem przeniesiono na cmentarz parafialny w Górze Puławskiej.

Wcześniej w tym miejscu stała drewniana kapliczka, wzniesiona 18 X 1928 r.

Kapliczka z figurką Matki Bożej z Dzieciątkiem, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego, 18 V 1981 r. – w łące na „Starej Wsi”, na polu Państwa Mizaków.

Fundatorem kapliczki jest pochodzący z Łęki ks. Stanisław Mizak.

Na tabliczce znajdują się napisy:

„POD TWOJA OBRONĘ”

*„Tylko pod krzyżem Tylko pod tym znakiem
Polska jest Polską A Polak Polakiem.”*

A. Mickiewicz

Matygi

Murowana kapliczka z figurką Matki Bożej, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego, 1952 r. – we wsi Matygi.

Wybudowana przez Pana Jana Kurka, z inicjatywy mieszkańców przesiedlonych z Gołębia do Matygi.

Niebrzegów

Murowana kapliczka przydrożna, zwieńczona krzyżem z figurką Jezusa Ukrzyżowanego – naprzeciw posesji Niebrzegów 8.

Wybudowana na miejscu drewnianego krzyża na początku lat 50-tych XX w. przez rodziny Państwa Łuków, Święchów oraz Pana Józefa Nawrockiego.

Murowany krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki, 1951 r.
– przy drodze prowadzącej do Kaplicy w Niebrzegowie.

Wybudowany przez Panów Zygmunta, Mikołaja i Krzysztofa Płaczkowskich na miejscu starego, drewnianego krzyża.

Metalowy krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki, ok. 2000 r. – naprzeciw posesji Niebrzegów 39.

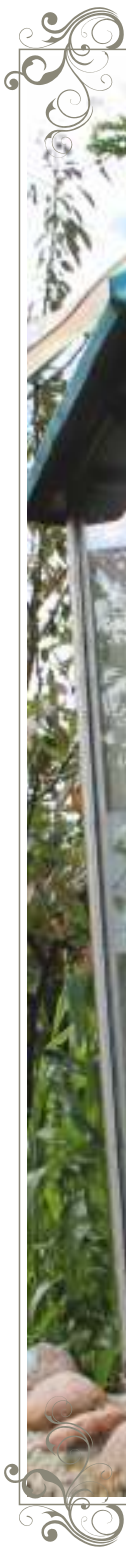
Wykonany i ustawiony przez Panów Leona Kozdrój i Krzysztofa Rułkę.

Figura Matki Bożej Fatimskiej, na kamiennym postumencie 1984 r. – przed Kaplicą w Niebrzegowie.

Ustawiona w czasie budowy Kaplicy.

Kapliczka z figurką Matki Bożej Niepokalanej,
na postumencie wykonanym z kamieni
otoczków, ok. 2000 r. – na posesji Niebrzegów 38b.

Wybudowali ją bracia, Panowie Cezary i Zbigniew
Wójcikowie.

Figura św. Floriana, patrona strażaków
– przed budynkiem Ochotniczej Straży Pożarnej
w Niebrzegowie.

Figurę przekazał ks. proboszcz Mieczysław
Piwowarek z parafii w Gołębiu.

Uroczyste poświęcenie figury miało miejsce
13 V 2007 r. przez ks. Kanonika Waldemara Stawinogę.

Metalowy krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego – oddalony ok. 100 m od drogi gminnej Niebrzegów – Nieciecz.

Postawiony w miejscu drewnianego krzyża, który ufundował, wykonał i ustawił na własnym polu Pan Adam Kamola, na początku lat 20-tych XX w.

Nieciecz

Murowana kapliczka z wizerunkiem Matki Bożej Częstochowskiej, zwieńczona krzyżem z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, 1959 r. – na początku wsi Nieciecz, po lewej stronie drogi prowadzącej z Niebrzegowa do Niecieczy.

Metalowy krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki – naprzeciw posesji Nieciecz 8.

Murowana kapliczka z wizerunkiem Matki Bożej, zwieńczona metalowym krzyżem z figurką Jezusa Ukrzyżowanego – naprzeciw posesji Nieciecz 6.

Opatkowice

Murowana kapliczka z figurką Matki Bożej Niepokalanej, zwieńczona ozdobnym krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego, 1955 r. – w Opatkowicach.

Wybudowana przez Pana Wacława Zawadzkiego na gruzach murowanego krzyża, który został zniszczony przez burzę.

Fundatorami kapliczki byli Państwo Paweł Kosmała, Stefan Jaworski, Helena Rybaniec-Walasek i Helena Nagadowska.

Murowana kapliczka przydrożna z figurką
Matki Bożej, zwieńczona drewnianym
krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego – na
początku wsi Opatkowice.

Stoi tu „od zawsze”.

Wymurowana z czerwonej cegły.

W 2004 r. poddana gruntownemu remontowi,
otynkowana i pomalowana na biało.

Murowana kapliczka z wizerunkiem Matki Bożej, zwieńczona krzyżem z figurką Jezusa Ukrzyżowanego – po lewej stronie drogi głównej, tuż za zjazdem do Opatkowic, przy piaskarni.

Drewniany krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki

– w centrum Opatkowic, po lewej stronie drogi.

Stoi w tym miejscu od niepamiętnych czasów.

W ostatnim dziesięcioleciu został naprawiony, ponieważ drewno w jego dolnej części było bardzo spróchniałe, groził zawaleniem.

Krzyż został skrócony, wzmocniony w dolnej partii blachą i pomalowany na brązowy kolor.

Murowana kapliczka z figurką Matki Bożej, zwieńczona metalowym, ozdobnym krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego, 1935 r. – przy wale w Opatkowicach.

Na frontowej ścianie umieszczona inskrypcja:
„NA CZEŚĆ I CHWAŁĘ PANU BOGU FUNDATORZY
KOLONJI OPATKOWICE 1935 R.”

W górnej części kapliczki widnieje zatarty medalion, prawdopodobnie wizerunek głowy Chrystusa.

Całość otoczona metalowym, pomalowanym na kolor czarny płotkiem.

Pachnowola

Murowana kapliczka z wizerunkiem Czarnej Madonny, zwieńczona metalowym, ozdobnym krzyżem z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, 1854 r. – przy posesji Pachnowola 12a.

Wybudowana przez mieszkańców Pachnowoli jako wotum błagalne o przetrwanie epidemii chorób zakaźnych, jakie nawiedziły ten region i pochłonęły wiele ofiar.

Murowana kapliczka z figurką Matki Bożej,
zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa
Ukrzyżowanego, 1995 r. – na posesji Pachnowola 34.

Kapliczka ufundowana przez rodzinę Państwa
Wojciechowskich.

Piskorów

Metalowy krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki – przy zjeździe z drogi krajowej do Piskorowa.

P

Metalowy, ażurowy krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, na wysokim, ozdobnym postumencie wykonanym z kamienia, rzymskokatolicki, 1908 r. – przy posesji Piskorów 9.

Kapliczka z figurką Matki Bożej, zwieńczona
Każurowym krzyżem – przy posesji Piskorów 5.

P

Polesie

Metalowy krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki, 2011r.

– na końcu wsi Polesie, przy pętli „Polesie – Klin”.

Krzyż stojący na rozdrożu, obok pola Pana Stanisława Szczepaniaka, postawiony na miejscu drewnianej kapliczki, którą ufundował pradziadek Pana Szczepaniaka ponad 100 lat temu.

Kapliczka z figurką Matki Bożej Niepokalanej,
zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa
Ukrzyżowanego, 1950 r. – obok posesji Polesie 54a.

Ufundowana przez Pana Wróbla, ówczesnego
właściciela gruntów, na których obecnie znajduje się
kapliczka.

Na kapliczce znajduje się inskrypcja:

„MATKO
NIE OPUSZCZAJ NAS”.

Sadłowice

Krzyż przydrożny z figurką Ukrzyżowanego Jezusa oraz wizerunkiem Jana Pawła II u jego podstawy, rzymskokatolicki, 1939 r. – przy głównej drodze Sadłowic, na zakręcie w kierunku tzw. Korłubówki.

Ufundowany i wybudowany przez pracowników ogrodu sadłowskiego.

Na krzyżu znajduje się tabliczka z napisem:
„BOŻE BŁOGOSŁAW NASZĄ PRACĘ
FUNDACJA PRACOWNIKÓW OGRODU SADŁOWICKIEGO
A.D. 25 VI 1939 R.”

Skoki

Murowana kapliczka z figurką Jezusa z Otwartym Sercem, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego, 1947 r. – tuż za przejazdem kolejowym, naprzeciw stacji „Zarzeka”, przy starej drodze wjazdowej do Skoków.

U podstawy wnęki znajduje się splot liści dębu, a dookoła niej 11 gwiazd. W górnej części kapliczki, w rogach, widnieją pojedyncze gwiazdy, a pośrodku splot dębowych liści. Pierwotnie nad liśćmi umieszczona była płaskorzeźba głowy Chrystusa. Obecnie tego elementu nie ma na kapliczce.

Murowana kapliczka z figurką Jezusa, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Ukrzyżowanego Chrystusa, 1947 r. – w centrum Skoków.

Ozdobiona gwiazdami i liśćmi dębu. Na kapliczce zachowała się rzeźba przedstawiająca głowę Jezusa.

Napis na tabliczce głosi:

*„BOŻE BŁOGOSŁAW
LUD POLSKI
DAR MŁODZIEŻY
1947 r.”*

Murowana kapliczka z figurką Matki Bożej z Otwartym Sercem, zwieńczona kutym, metalowym krzyżem z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, 1947 r. – na tzw. rynku skockim w Skokach.

Napis na tabliczce głosi:

*„POD TWOJĄ OBRONĘ UCIEKAMY SIĘ
ŚWIĘTA BOŻA RODZICIELKO
1947 r.”*

Wybudowana przez mieszkańców Skoków jako wotum dziękczynno-błagalne.

Smogorzów

Murowana kapliczka z figurką Matki Bożej Niepokalanej, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego, 1924 r.

– naprzeciw posesji Smogorzów 17.

Na kapliczce widnieje inskrypcja:

„NA CZEŚĆ I CHWAŁĘ PANU BOGU
W TRÓJCY SWIĘTY JEDYNY
UCIEKAMY SIĘ POD TWOJĄ OBRONĘ
ŚWIĘTA MARIO.”

W jej dolnej części widnieje napis:

„SADUROWIE WRAZZ DZIEĆMI DNIA 18 LIPCA 1924 R.”

Metalowy krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki
– naprzeciw posesji Smogorzów 47.

Wcześniej stał w tym miejscu krzyż drewniany, postawiony przez Panów Wacława Chrzastowskiego i Jana Zielińskiego w 1953 r., ku czci Matki Bożej, celem odprawiania Nabożeństw Majowych.

Przy krzyżu odbywało się także ostatnie pożegnanie zmarłych mieszkańców Smogorzowa.

Krzyż metalowy na początku lat 90-tych XX w. wykonał syn Pana Jana Zielińskiego, również Pan Jan Zieliński.

Sosnów

Metalowy krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki – przy drodze w Sosnowie.

W 1985 r. został postawiony drewniany krzyż, ufundowany przez rolnika, Pana Jana Mazura. Przy budowie pracowali Panowie Roman Przewłoka i Stanisław Kupczyk, a także inni mieszkańcy wsi.

Po kilku latach mieszkańcy Sosnowa ufundowali obecny krzyż metalowy.

Tomaszów

Metalowy krzyż przydrożny, rzymskokatolicki, ok. 1944 r. – na końcu wsi Tomaszów.

Według relacji mieszkańców krzyż ten został postawiony na miejscu pochówku niemieckiego oficera i dwóch szeregowców, którzy zginęli w wyniku działań wojennych w Nasiłowie. Miejsce wskazane zostało przez naocznego świadka, który w 1980 r. współpracował z PCK i rodziną niemieckiego oficera.

Ciała ekshumowano i przeniesiono na cmentarz w Rzeszowie.

Dębowy, niewielki krzyż przydrożny,
rzymskokatolicki – w pobliżu rozwidlenia
dróg prowadzących w głąb Tomaszowa.

Postawiony z inicjatywy dawnego zarządcy wsi, na
miejscu starego, spróchniałego krzyża.

Został poświęcony przez ówczesnego proboszcza.

Murowana kapliczka z figurką Matki Bożej z Otwartym Sercem, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego, 1937 r. – przy drodze głównej przechodzącej przez Tomaszów.

Ufundowana przez mieszkańców wsi, na czele z sołtysem, osadnikiem niemieckim, Panem Teodorem Kunstem.

Na kapliczce znajduje się wyryty napis:

*„BOŻE BŁOGOSŁAW NAM
WIEŚ TOMASZÓW 1937 R.”*

Kapliczka, do czasu przebudowy drogi, zwrócona była w stronę wsi.

Murowana kapliczka przydrożna z figurką Matki Bożej Niepokalanej, zwieńczona krzyżem z wizerunkiem Jezusa Ukrzyżowanego, 1998 r. — przy drodze przechodzącej przez Tomaszów.

Wzniesiona ze składek mieszkańców wsi Tomaszów „... na chwałę Bożą i dziękczynienie za łaski dla wioski”.

Na kapliczce wyryta została data jej powstania:

„V 1998 r.”

Poświęcona przez ks. proboszcza Kazimierza Mąkosę.

Wólka Gołębska

Kapliczka z figurką Matki Bożej Fatimskiej, zwieńczona krzyżem, 1982 r. – przy lesie w Wólce Gołębskiej.

Kapliczkę wykonał Pan Władysław Cybula, natomiast figurkę podarował ks. proboszcz Stanisław Dadej.

Metalowy krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki, lata 70-te XX w. – przy posesji Wólka Gołębska 93.

Krzyż ufundowali Państwo Lidia i Mieczysław Kłosowie.

Metalowy krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki – przy posesji Wólka Gołębska 9.

Krzyż postawili w latach 70-tych XX w. Państwo Marianna i Stefan Osiakowie w podziękowaniu za przeżycie wojny.

Drewniany krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki, lata 80-te XX w. – przy posesji Wólka Gołębska 71a.

Przeniesiony został przez mieszkańców z miejsca, w którym obecnie stoi kapliczka przy lesie.

Fundatorem krzyża był Pan Wojciech Kłós.

Krzyż dębowy z figurką Jezusa Ukrzyżowanego,
rzymskokatolicki – za torami przy wjeździe do
lasu w Wólce Gołębskiej.

Powstał we wczesnych latach powojennych.
Wykonawcami krzyża byli Panowie Feliks Stalęga
i Stefan Osiak. Drewno ofiarował Pan Szczepan Kłós.

Na pionowej belce krzyża znajduje się wryty
napis:

„MATKO CHRYSZTUSOWA MÓDL SIĘ ZA NAMI”.

Kapliczka z pnia drzewa z drewnianą figurką Jezusa Frasobliwego – na posesji Państwa Kłósów, za przedszkolem w Wólce Gołębskiej.

Zarzecze

Metalowy krzyż przydrożny z figurką Jezusa Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki – przy drodze prowadzącej do kościoła św. Józefa w Zarzeczcu.

Postawiony, prawdopodobnie przez Pana Adama Klimowicza, w latach 80-tych XX w.

Pierwotnie stał w tym miejscu krzyż drewniany, który z czasem uległ zniszczeniu.

Drewniany krzyż misyjny, rzymskokatolicki,
2006 r. – w pobliżu dzwonnicy kościoła
w Zarzeczcu.

Na poziomej belce krzyża widnieje inskrypcja:
„W IMIĘ BOŻE”.

W dolnej części krzyża znajduje się tabliczka
z napisem:

*„Misje Maryjne. W roku nawiedzenia Obrazu
Jasnogórskiego 26.11. do 2.12.2006 r.
Księża Pallotyni.”*

Murowany krzyż z figurką Jezusa
Ukrzyżowanego, rzymskokatolicki, 1928 r.

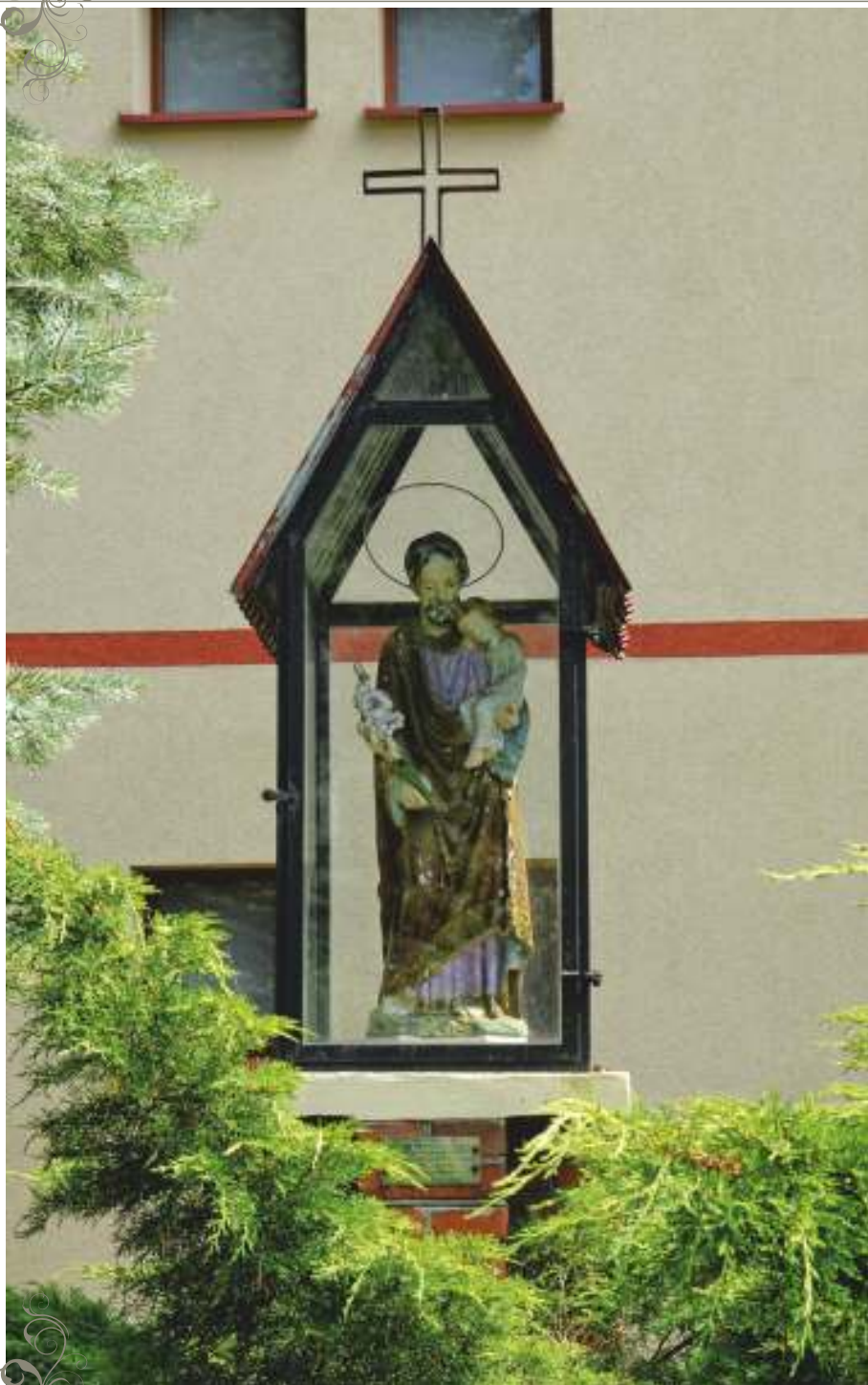
– przy kościele w Zarzeczcu.

Ufundowany przez Państwa Helenę i Ignacego
Kurmanów.

Na krzyżu widnieje napis:

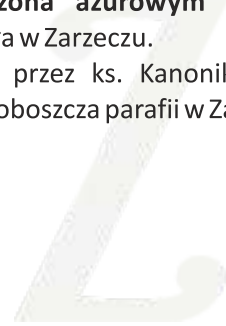
„JEZU BŁOGOSŁAW NAM
NA CHWAŁĘ PANU BOGU TĘ FIGURKĘ
POSTAWILI MAŁŻONKOWIE
IGNACY I HELENA KURMAN
1928 R.”

Murowana kapliczka z figurką św. Józefa, zwieńczona ażurowym krzyżem – przy plebanii kościoła w Zarzeczcu.

Ufundowana przez ks. Kanonika Józefa Jarosza, ówczesnego proboszcza parafii w Zarzeczcu.

Figurka Jezusa z Dziećmi – na placu szkolnym w Zarzeczcu.

Ofiarowana szkole w Zarzeczcu przez ks. Kanonika Józefa Janusza z okazji jej 100-lecia. Początkowo stała w budynku. Po wybudowaniu postumentu ze szklaną osłoną stanęła przed szkołą.

Figurka została poświęcona przez biskupa w 2001 r., podczas uroczystości pożegnalnych pierwszego proboszcza parafii w Zarzeczcu, ks. Kanonika Józefa Jarosza.

Murowana kapliczka z figurką Matki Bożej Różańcowej, zwieńczona ażurowym krzyżem – przy posesji Zarzecze 11.

Murowany krzyż z figurką Jezusa
Ukrzyżowanego, 1939 r. – za posesją
Zarzecze 29c.

Ufundowany przez Panią Mariannę Filipek.

W dolnej części krzyża umieszczono napis:

„NA PODZIĘKOWANIE
PANU BOGU ZA OTRZYMANE ŁASKI”.

Europejski Fundusz Rolny na rzecz
Rozwoju Obszarów Wiejskich

Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa inwestująca w obszary wiejskie.

Album współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach działania 413

„Wdrażanie lokalnych strategii rozwoju” w zakresie małych projektów,

objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013.

Album opracowany na zlecenie Gminnej Biblioteki Publicznej w Puławach z siedzibą w Górze Puławskiej.

Instytucją zarządzającą Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013

jest Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

ISBN 978-83-938459-1-0